

6:o. *Angående ansvarsfrihet för Riksgälds-kontorets styrelse.*

Då Riksdagen funnit Fullmäktige hafva med nit och omsorg uppfyllt sitt vigtiga och ansvarsfulla kall, har Riksdagen tillerkänt Fullmäktige full ansvarsfrihet för alla beslut och åtgärder, som finnas antecknade uti deras protokoll från den 21 Januari 1876 till och med den 20 Januari 1877.

Stockholm den 7 Mars 1877.

N:o 6.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 10 Mars 1877.
— — — — Andra Kammaren den 10 — —

*Riksdagens underdåniga skrifvelse, angående ändring af 2 kap.
2 § Strafflagen.*

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 8.)

S. A. K.

Hos Riksdagen hafva framställningar gjorts om ändring i nu gällande stadganden angående sättet för dödsstraffs verkställande; och har Riksdagen ansett den offentlighet, hvarunder detta hittills skett, icke vidare vara lämplig eller behöflig.

För den lifdömde försvåras straffets undergående genom åsynen af den folkhop, som vanligen samlas för att bevittna en afrättning, och den råa nyfikenhet, som säkerligen leder flertalet af dem, hvilka infinna sig vid dylika

tillfällen, synes Riksdagen, långt ifrån att uppmuntras, böra så mycket som möjligt återhållas, helst mången förvildas och förhårdas genom åsynen af ett dylikt blodigt skådespel.

Afsigten med straffets offentliga verkställande på hittills vanligt sätt torde hafva varit dels att verka afskräckande och dels att förekomma de misstankar, som vid ett annat förfaringssätt möjligen kunde uppstå, att dödsstraff ej blifvit behörigen och utan grymhet verkställt, eller att den dömda möjligen kunde i hemlighet undandragas straffet. Hvad det förra af dessa skäl angår, torde det likväl snarare vara straffhotet och vissheten om straffets verkställande än sjelfva åskådandet af afrättningen, som verka afskräckande; och derest stadgande meddelas, som medför ej mindre skyldighet för vissa tjenstemän att öfvervara afrättningen än äfven rätt för ett begränsadt antal andra samhällsmedlemmar att dervid tillstädeskomma, så synas allmänhetens möjliga anspråk att erhålla full visshet om straffets lagenliga verkställande vara tillgodosedda på ett tillfredsställande sätt, äfven om exekutionen kommer att ega rum inom fängelsets område.

Riksdagen har alltså för sin del beslutat följande förändrade lydelse för 2 kap. 2 § Strafflagen:

“Dödsstraff skall å fängelsegård verkställas genom halshuggning. Förut gifves den dömda lämplig tid att sig till döden bereda. Innan han till afrättsplatsen utföres, skall domen der uppläsas. Vid afrättningen skola närvara fängelsets föreståndare, fångpredikant eller den, som beredt fånge till döden, fängelse- eller provincialläkare, kronofogde eller magistratsledamot, af Konungens Befallningshafvande förordnad tjensteman, som förer protokoll öfver hvad dervid förekommer, samt andre personer, hvilka Konungens Befallningshafvande tillkallar. Den kommun, inom hvars område afrättningen sker, ege ock utse högst tolf personer att afrättningen öfvervara. Den afrättades kropp varde i stillhet å närmaste begravningsplats jordfäst.”

Med underdånigt tillkännagifvande häraf framhärdar Riksdagen etc.

Stockholm den 10 Mars 1877.